

Nødvendigt Forum

initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

NR. 97

SEPTEMBER 2023

EU-parlamentet – en lukket fest?

Af Søren Søndergaard,

folketingsmedlem for Enhedslisten og forhenværende EU-parlamentsmedlem for Folkebevægelsen.

Flere og flere beslutninger med afgørende betydning for borgerne i Danmark bestemmes af EU i en proces, hvor EU-parlamentet spiller en central rolle.

Alligevel er det langt vanskeligere at få lov at opstille til EU-parlamentsvalg end til folketingsvalg. Til det sidste kræves indsamling og godkendelse af godt 20.000 underskrifter, mens

det til EU-valget kræver over 70.000 underskrifter, hvis man ikke allerede er repræsenteret i folketetinget.

Faktisk er det sådan, at Danmark er et af de lande i EU, hvor det er allersværest at komme på stemmesedlen til EU-valg. Til sammenligning kræver det 4.000 underskrifter i Tyskland, 2.000 i Finland og kun 1.500 i Sverige. I nogle EU-lande kræves der slet ikke underskrifter. I f.eks. Østrig skal ønsket om at komme på stemmesedlen bare støttes af 3 medlemmer af det nationale parlament eller et enkelt medlem af EU-parlamentet.

Derfor har Enhedslisten stillet et forslag i folketetinget om at sidestille antallet af nødvendige underskrifter mellem valg til henholdsvis folketetinget og EU-parlamentet.

Da forslaget blev behandlet lød der positive tilkendegivelser fra SF, Danmarks-Demokraterne, Liberal Alliance, Dansk Folkeparti, Alternativet og Nye Borgerlige. Men fra regeringspartierne og de konservative kom en blank afvisning.

Et argument, som gik igen, var, at der skulle være et vist vælgermæssigt grundlag for at stille op til EU-parlamentsvalg. Eller som Indenrigs-

og Sundhedsminister Sophie Løhde forklarede det i et svar til folketetinget: ”Valgene bliver mere uoverskuelige for vælgerne, hvis for mange partier, som ikke har en reel chance for at blive valgt ind i Europa-Parlamentet, stiller op til valgene”.

Det kan måske lyde besnærende, men rejser unægtelig spørgsmålet om, hvorfor kravet om de 70.000 underskrifter så ikke også gælder partierne i folketetinget? Hvorfor skal de slippe for det kæmpe store arbejde med at samle de mange underskrifter?

Det kan i hvert fald ikke være fordi folketingspartiers folkelige opbakning automatisk er større end lister udenfor folketetinget. Det så vi ved sidste EP-valg i 2019, hvor både Alternativet med 3,4% af stemmerne og Liberal Alliance med 2,2% var langt længere fra at vinde et mandat end Folkebevægelsen med dens 3,7% af stemmerne.

Så måske handler det høje krav til at kunne stille op til EU-parlamentet i virkeligheden om noget helt andet: Nemlig at gøre deltagelse i EP-valget til en lukket fest for de partier, som allerede har plads i folketetinget.

NØDVENDIGT FORUM

Redaktion:

Thorkil Sohn (ansvarshavende efter loven)
Christian Munk
Niels Holger Hansen
Lona Friborg

Adresse på redaktionen:
Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing
Tlf. 9749-5407
thorkil.sohn@mail.dk

Skribenter i dette nr.:

Susanna Dyre-Greensite (Folkebevægelsen mod EU)
Søren Søndergaard (Enhedslisten)
Niels Holger Hansen (Nødvendigt Forum)
Thorkil Sohn (Nødvendigt Forum)
Sven Skovmand (Det Radikale Venstre)
Anders Vistisen (Dansk Folkeparti)
Jacob Feldborg Andersen (Konservativ Ungdom)

Udkommer 1-2 gange årligt

Tryk og sats:

www.skabertrang.dk

ISSN 0905-4928

Foreningen Nødvendigt Forum

Initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

Sekretær:

Christian Munch
Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens
Tlf. 74 87 12 26, Mail: chmu@km.dk

Kasserer:

Lona Friborg
Ribersgade 2, 3. tv., 8700 Horsens
Tlf. 75 66 73 83, Mail: lona.friborg@gmail.com

Foreningens bankkonto:

1551-9733310

Kontingent:

150 kr. årligt inklusiv abonnement.

I styrelsen:

Lona Friborg, Ribersgade 2, 3. tv., 8700 Horsens,
Tlf. 75 66 73 83

Niels Holger Hansen, Vesterled 59, 6650 Brørup,
Tlf. 76 60 00 30

Christian Munch, Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens,
Tlf. 74 87 12 26

Lars Paludan, Lahngade 21 B, st.th, 5000 Odense C,
Tlf. 97 95 93 69

Thorkil Sohn, Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing,
Tlf. 97 49 54 07

Helge Rørtoft-Madsen, Næbvej 49, 4720 Præstø,
Tlf. 26 82 55 62

Jørgen Ganshorn, Fønsskovvej 38, 5580 Nr. Aaby,
Tlf. 60 91 12 00

Hjemmeside:

www.nodvendigt-forum.dk

KÆRE LÆSER AF NØDVENDIGT FORUM

Du sidder nu med blad nr. 97 i hånden.

Vi håber, du får fornøjelse af artiklerne i bladet.

Vi håber, at du fortsat vil støtte NØDVENDIGT FORUM. Et medlemskab koster kr. 150,00 om året, men du kan også indbetale et støttebeløb efter eget valg.

Du kan via Netbank overføre dit kontingent/bidrag til:

Danske Bank reg.nr. 1551 konto nr. 9733310.

På forhånd tak for alle bidrag.

I dette blad indkaldes til landsmøde søndag d. 5 nov. på Askov Højskole.
Se omtalen andetsteds i bladet.

Tilmelding på mail: lona.friborg@gmail.com eller telefon 7566 7383

God fornøjelse.

Lona Friborg
landskasserer

” Det er tilladt at citere fra bladet på betingelse af at Nødvendigt Forum angives som kilde.

Artiklerne er udtryk for forfatterens holdninger og derfor ikke nødvendigvis identiske med foreningens holdninger.

“

Til medlemmerne og andre læsere

Dette blad er Nødvendigt Forums blad nr. 97. Det udgives bl.a. for at indkalde til vores landsmøde søndag d. 5. nov. kl. 14 på Askov Højskole.

Nødvendigt Forums formål er bl.a. **"på folkestyrets grundlag gennem oplysning at hævde Danmarks selvstændighed som frit og folkestyret land, der samarbejder mellemfolkeligt og mellemstatsligt med andre europæiske lande og med lande uden for Europa i sager af fælles betydning."**

Kort sagt, som det står på forsiden under bladets navn:

"Initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed"

Det er klart, at dette formål betyder, at EU-modstand og EU-kritik er helt centralt i vort arbejde. Og altid har været det. **Vi er mod EU og for Danmarks selvstændighed, folkestyret og et frit mellemfolkeligt samarbejde.**

På dette grundlag ønsker vi at samle alle - uanset politisk ståsted og meninger om dette og hint. Derfor er der højt til loftet i Nødvendigt Forum. Vi samles om sagen og holder vore uvedkommende uenigheder og modsætninger udenfor arbejdet i forening - og placerer dem der, hvor de hører hjemme: I vort øvrige politiske og daglige virke. Derfor tager Nødvendigt Forum som sådan ikke stilling til politiske spørgsmål. Ud over, at vi ønsker, at de skal afgøres i København og ikke i Bruxelles. Naturligvis fordi en stillingtagen til f.eks. atomkraft, indvandring, klima osv. altid vil betyde, at nogle - som i øvrigt godt kan tilslutte sig hovedsagen - tvinges ud af foreningen, fordi

de ikke kan dele disse specifikke præferencer og synspunkter.

Det betyder naturligvis ikke, at politik er "forbudt område" i Nødvendigt Forum. I argumentationen og debatten kan enhver få lov at komme med sin indfaldsvinkel og mening.

Eksempelvis kan den, der er tilhænger af en strammere flygtningepolitik og den, der modsat mener, at Danmarks politik er for restriktiv, sagtens få lov at begrunde deres EU-kritik med inddragelse af disse modsatte personlige holdninger. Ligesom en fagforening, der ligger vægt på, at EU skader lønmodtagerne pga. løndumping og en arbejdsgiverforening, som er mod EU, fordi EU's ydre toldmure skader frihandelen og dermed erhvervslivet, begge kan få lov at komme til orde. Blot fællesnævneren altid er, at netop fordi vores uenighed skal have relevans, skal EU ikke diktere reglerne. Dem skal vi selv bestemme i Danmark.

Og derfor giver vi glad og gerne ordet i vort blad og på vores møder til folk, der mener vidt forskelligt om alt mellem himmel og jord.

I lyset af ovenstående og for god ordens skyld gøres derfor opmærksom på, at artiklerne står for skribenternes egen regning og derfor ikke nødvendigvis er fuldstændigt sammenfaldende med Nødvendigt Forums mål.

Bladet udsendes - ud over til vore medlemmer - også til landbrugs-skoler, højskoler, alle dagblade, DR og TV2 samt alle politiske partier, danske medlemmer af EU-parlamentet og Folketingets Europaudvalg. Naturligvis i håb om også at nå ud til personer, som måske ikke

umiddelbart er enige med os; men som netop derfor bør have lejlighed til at møde vore synspunkter og argumenter.

Presse og andre medier er velkomne til at citere fra bladet - både i ud-drag og hele artikler - mod tydelige angivelse af bladets og forfatterens navn. Det er en betingelse, at citater, løsrevet fra hovedsagen, IKKE anvendes til at fordreje synspunkter. Det er ikke helt gratis at drive foreningen, og derfor skal vi bede Jer alle sammen om at lægge mærke til kassererens lille notits om kontingent/gave. Kun vore læsers og trofaste medlemmers bidrag kan sikre foreningens fortsatte eksistens. I øvrigt har vi efter sidste blad modtaget mange mindre og også større beløb, som vi takker for. Det giver os fornyede kræfter og mod til at fortsætte.

Der er i dette nummer indlæg fra følgende:

- Anders Vistisen, medlem af EU-parlamentet for Dansk Folkeparti.
- Thorkil Sohn, medlem af styrelsen for Nødvendigt Forum
- Niels Holger Hansen, medlem af styrelsen for Nødvendigt Forum
- Søren Søndergaard, medlem af Folketinget for Enhedslisten
- Susanna Dyre-Greensite, formand for Folkebevægelsen mod EU
- Jacob Feldborg Andersen, stud. jur. og forretningsudvalgsmedlem i Konservativ Ungdom
- Sven Skovmand, fhv. folketings-medlem og EU-parlamentsmedlem for Det Radikale Venstre.

*Med venlig hilsen
Redaktionen.*

Leder

Nødvendigt Forum trænger kraftigt til forstærkning og tilgang af nye **men-neskelige kræfter**.

Økonomisk kører det godt. Vore læsere er trofaste givere. Og vi har derfor hidtil ikke haft problemer med køre foreningen på det nuværende niveau. Og hvis I igen vil spytte lidt i bøssen (se venligst kassererens rubrik i dette blad), så vil vi ikke skulle lukke, fordi vi går fallit. Og kommer der endda flere penge, kan vi altid udnytte dem godt ved at række ud med bladet og på anden måde til endnu flere. Denne offervilje er både en opmuntring og en forpligtelse for bestyrelsen. Den viser os, at der er opbakning til genetablering af vort lands selvstændighed og dermed til at give folkestyret mere reel betydning.

Men bestyrelsen består af kun syv medlemmer – som jo ikke bliver hverken yngre eller raskere. Vedtægterne giver lov til, at der må være op til 15 – så der er plads til flere. Men der

er ikke bare plads til flere. Der er et bydende behov for, at vi får lidt flere ind, hvis foreningen skal overleve på bare lidt længere sigt.

Vi ved, at nogle ikke magter det på grund af alder, helbred og andet. Og de er jo "lovligt" undskyldt. Men nogle af de andre, der godt nok ofte har alt for travlt, vil vi alligevel her "presse" til at melde sig under fanerne. Vi synes sagen er så vigtig, at det begrundes denne meget kraftige opfordring.

Og det skal tilføjes, at så omfattende er arbejdet altså heller ikke. Vi holder normalt højest 2-3 møder om året og arbejder i øvrigt hjemmefra med det, som vi kan påtage os hver især. Og skulle man melde afbud til et møde eller en opgave, finder vi også ud af det. Det forekommer for os alle sammen.

Men – summa summarum – meld dig som kandidat til bestyrelsen senest søndag d. 29. oktober til vores kas-

serer Lona Friborg, mail: lona.friborg@gmail.com eller tel. 7566 7383. Også selv om du måske ikke kan være med på selve landsmødet. Også selv om du evt. slet ikke er medlem. Det kan du nemlig blive samtidigt. Og alder er ingen hindring, så unge er også velkomne.

*Med venlig hilsen
Nødvendigt Forum.*

Støt gerne Folkebevægelsen mod EUs mulighed for opstilling til EU-parlamentsvalget med en vælgererklæring ved at Google "vælgererklæring" eller søge vejledning hos bevægelsen, tlf. 3536-3740.

Flertalsafgørelser i EU **undergraver** den folkelige legitimitet

Af Jacob
Feldborg Andersen,

stud.jur. og forretningsudvalgs-
medlem i Konservativ Ungdom

Når snakken falder på Den Europæiske Union – EU i daglig tale – går der ikke længe, før flosklerne flyder om middagsbordet. Man er nærmest at anse for debil i manges øjne, hvis man da ikke kan få ind i sit lille, kønne hoved, at et land som Danmark på ingen måde har en ærlig chance udenfor Unionens fællesskab.

Jeg hører ofte som argument for Danmarks deltagelse i EU, at det per definition er bedre at være med, fordi ageren i fællesskab med andre lande styrker Danmarks interesser. Og det lyder da også tiltalende at danne fælles front for at løse fælles problemer. Desværre er forbindelsen mellem den gode intention og realiteten nærmest ikke-eksisterende. At det giver et økonomiske afkast i kroner og ører for Danmark at være en del af det

indre marked, kan der næppe sættes mange troværdige spørgsmålstejn ved. Imidlertid er hele forudsætningen for at sige, at man gerne vil handle i fællesskab med de øvrige EU-lande, at man dybest ønsker at styrke Danmarks interesser.

Det er muligt, at nogle – vel navnlig liberalt anlagte – er villige til at reducere spørgsmålet om Danmarks interesser til et tal i et regneark, der gerne skulle stige. Jeg vil hellere stå på mål for, at Danmarks interesser også indebærer, at vi skal søge at styrke, bevare og værne om vores lands identitet, kultur og nationale suverænitæt.

Der består en ganske åbenlys interessekonflikt i EU, som omslutter alle landene, som hver især forsøger at præge EU-systemet til at agere på en måde, der tjener det pågældende land. Dette problem har fundet sin løsning ved, at der kommer stadig flere og flere retsakter til verden, som har bindende virkning for medlemsstaterne, men som er blevet til ved flertalsafgørelser, hvad der reelt betyder, at der vedtages lovgivning udenom medlemslandene.

Man kan spørge sig selv, om dette nu også har en substantiel betydning, hvis nu de vedtagne retsakter er fornuftige. Skønt jeg vil mene, at udtrykket 'fornuftig EU-retsakt' nærmest må klassificeres som et oxymoron *), er dette ikke det ideologisk relevante at forholde sig til.

Det er et grundlæggende og ganske alvorligt problem, at der bliver vedtaget lovgivning med retskraft i Danmark, som befolkningen ikke

har mulighed for at stille vores folkevalgte til ansvar for. For det er sådan, situationen er, når der indføres flertalsafgørelser, hvorved medlemsstaterne kan få trukket ting ned over hovedet, som de ikke ønsker og intet kan gøre for at forhindre. Mange af de beslutninger, der træffes i EU, hviler ikke på et reelt folkeligt mandat og savner legitimitet.

Hvor det på den ene side er ganske klart, at Danmark på det økonomiske plan har godt af at være en del af EU-samarbejdet, må vi gøre op med os selv, om det virkelig er så meget i Danmarks interesse at være i Unionens fællesskab, at vi er villige til at opgive forankringen i vores eget folkestyre. At ændre EU indefra synes meget vanskeligt, men forsøget må tages af Danmarks regering. At blive i EU og eliminere de undergravende flertalsafgørelser vil være i vores lands interesse.

*) Et oxymoron er en talemåde, som modstiller ting, der logisk ikke kan forenes, som f.eks. "larmende tavs-hed" og i dette tilfælde "fornuftig EU-retsakt" (red.)

Selvhøjtidelig og virkelighedsfjern:

Årets vigtigste EU-tale rammer skævt

Af Susanna
Dyre-Greensite,

formand for Folkebevægelsen mod EU.

En gang om året holder formanden for EU-Kommissionen en tale om unionens tilstand. Talen, som på engelsk kaldes *State of the European Union* er årets vigtigste i EU-systemet. I den fremtæller formanden, den mest magtfulde person i EU, hvad EU har opnået i det forgangne år, og hvad hun har af visioner for fremtidens EU.

UFOLKELIG FRA START

State of the European Union-talen er kraftigt inspireret af den amerikanske præsidents *State of the Union* tale. Begge taler holdes for deres respektive parlamentsmedlemmer, og begge livesendes ud til borgerne.

EU's udgave er dog markant mindre folkelig. For det første holdes den af en ikke-folkevalgt leder til en gruppe folkevalgte, som ikke må stille lovforslag. For det andet henvender EU-formanden sig udelukkende til de "ærede medlemmer" af EU-Parlamentet, der er i lokalet, hvor den amerikanske præsident starter sin tale med en eksplicit hilsen til sine "medborgere", som ser med på skærmen. For det tredje holdes EU-talen kl. 9 om morgen, hvor de fleste almindelige borgere ikke har mulighed for at se med.

Dermed er der fra start lagt op til en tale, som ikke rammer de fleste mennesker, den berører. På trods af det, bruger EU-institutionernes enorme¹ kommunikationsafdelinger ublu summer på annoncer, hjemmesider og opslag på sociale medier for at prøve at få folk til at se med. Det er der dog ikke ret mange der gør, når

talen holdes midt på en arbejdsdag af en person, mange slet ikke kender.

MANGELFULD TALE

Den manglende folkelighed viste sig også i den grad i talens indhold. I en tid, hvor de fleste borgere er optaget af stigende priser, sagde formanden næsten intet om inflation. Hun nævnte kort, at inflation er et problem for erhvervslivet. Derudover roste hun den Europæiske Centralbank for deres indsats. Den Europæiske Centralbank har ellers været sløv til at regulere renter som svar på inflationskrisen, hvilket udstiller en af svaghederne ved euroen. Måske var det derfor, formanden ikke brugte mere tid på emnet, men det var alligevel en bemærkelsesværdig mangel.

Et andet emne, der glimrende ved sit fravær, var konkret klimahandling. Kommissionsformanden brugte meget taletid på at bejle til industri- og landbrugslobbyen samt til dem, i hendes egen konservative gruppe, som ikke ønsker for ambitiøs klimapolitik. Hun understregede endnu engang, at klimapolitik i EU først og fremmest skal handle om økonomisk vækst. Hun opfordrede til en hurtig

1 EU-Kommissionens kommunikationsafdeling alene har et årligt budget på 124 mio. kr. Ursula von der Leyen har foreslået, at det skal fordobles til næste år.

godkendelse af den klimaødelæggende *Mercosur*-handelsaftale. "*Klimadagsordenen blev en økonomisk dagsorden*" sagde hun stolt.

STØRRE OG DYRERE EU

Derudover bød talen på gentagelser fra tidligere år. Kommissionsformanden meldte sig igen klar til at støtte traktatændringer, der ville give EU endnu mere magt over medlemslandene. Det er blandt andet vigtigt, at EU får større "geopolitisk vægt", mener Ursula von der Leyen. Det er den formulering EU-toppen ofte bruger, når de taler om at fjerne medlemslandenes vetoret på udenrigs- og forsvarspolitik. Ursula von der Leyen slog fast, at reformer er nødvendige, fordi EU skal udvides fra 27 medlemslande til over 30 medlemslande, herunder Ukraine. Hun gentog sit ønske om et større budget og nye EU-fonde. Hun slog fast, at Rumænien og Bulgarien skal med i Schengen.

Alt i alt gentog hun tidligere planer om et større og dyrere EU.

SELEKTIV SOLIDARITET

Støtte til Ukraine fyldte naturligvis også meget i talen. Ursula von der

Leyen fortalte rørende om Ukrainske flygtninge, der havde fundet et nyt hjem i EU. Formanden foreslog at forlænge den midlertidige beskyttelse af Ukrainske flygtninge i EU. Hun tog skarpt afstand fra Ruslands afskyelige krigshandlinger og udtrykte dybfølt og oprigtig solidaritet med de ukrainske flygtninge.

Den ellers sympatiske støtte til det Ukrainske folk var dog usmageligt placeret i talen. Opfordringen til fortsat at byde Ukrainere velkommen kom nemlig lige efter en lang passage om nødvendigheden af en strammere flygtningepolitik over for mennesker fra andre lande. Den nye migrationsaftale med Tunesien, ifølge menneskerettighedsorganisationen Amnesty International gør EU medskyldig i vold og overgreb mod migranter, fik rosende ord med på vejen af Ursula von der Leyen. Det samme gjorde EU's aftale om at betale penge til EU-kassen for at slippe for at tage imod migranter.

Den lange smøre om, at EU ikke behøver at tage ansvar over for nogle folk, der flygter, efterfulgt af en opfordring til at være åben over for andre, der flygter, udstillede, at EU-toppens

solidaritet med omverdenen er yderst selektiv.

VIRKELIGHEDSFJERN MEN VIGTIG TALE

Talen fremstod både virkelighedsfjern og dobbeltmoralisk. Den tog ikke fat i de store emner, der betyder mest for borgerne i EU. Den adresserede ikke alle de mennesker i og uden for EU's grænser der i øjeblikket svigtes af EU-toppens beslutninger. Tværtimod udråbte den EU-systemet som svaret, når "historien kræver ansvar".

Der er nok ikke mange borgere i Danmark, der ville være enig i hele talen. Og det var de færreste borgere, der overhoved så med. Alligevel vil talens temaer – større EU, mere EU, dyrere EU, svag klimahandling – have stor betydning for hver eneste dansker.

På den måde illustrer den årlige *State of the European Union* tale problemet ved EU: Borgerne skal følge en politik, som de færreste taler om, og som endnu færre har reel indflydelse på.

BREXIT

Af Thorkil Sohn,

medlem af styrelsen for Nødvendigt Forum.

KORT RESUME

Den 31. jan. 2020 kl. 23.00 britisk tid forlod Storbritannien endegyldigt EU efter en langstrakt proces, det blev indledt på baggrund af folkeafstemningen d. 23. juni 2016, hvor 51,9 % stemte for at forlade EU og 48,1 % imod.

Forhandlingerne med EU trak ud, da begge parter – både EU og kredse i

Storbritannien - havde det svært med at skulle implementere det britiske folks beslutning. Nogle bestræbelser gik endda på at negligere resultatet og undgå Brexit. Store dele af det britiske underhus støttede disse bestræbelser. Først efter et underhusvalg d. 12. dec. 2019, der som hovedtema netop havde implementeringen af Brexit og som gav de konservative med Boris Johnson som premierminister et flertal på 80 mandater og dermed et klart mandat til at respektere afstemningsresultatet, blev Brexit en realitet. En aftalt overgangsordning udløb 31. dec. 2020.

DEN BRITISKE POLITISKE PROCES OG VURDERINGEN HERAF

Storbritannien har et helt anderledes demokrati og en hel anderledes politisk kultur end de fleste vesteuropæiske lande, heriblandt Danmark. Det gør det vanskeligt for os at forstå britisk politik og britiske politiske processer. Mange danske mediefolk, politikere og meningsdannere rystede på hovedet af det hele, ligesom resultatet af folkeafstemningen blev tilskrevet populistisk misinformation. En opfattelse,

der også var udbredt i store dele af det danske folk – ikke mindst understøttet af, at mange for første gang, via TV-transmissioner fra underhusets møder, ved selvsyn så, hvordan tingene foregik. Man anså arbejdsformerne, debatterne og tilråbene som barnlige, kaotiske og overfladiske. Dette er naturligvis en forkert betragtning. Storbritannien har et velfungerende demokrati, baseret på sædvaneret, altså grundfæstede ordninger, der har stået deres prøve - også gennem to verdenskrige i forrige århundrede. Det har fungeret i århundreder. Grundtvig skrev allerede i forbindelse med sine besøg i England i årene 1829-1843, at man i underhuset holdt "parlamentariske tordentaler." I britisk presse citeres og kommenteres talerne og mange briter lægger nøje mærke til, hvad der siges – det er nemlig som oftest gennemtænkt og forberedt og slet ikke tilfældigt. Nogle af de største og "evigtvarende" taler af fremtrædende politikere, f.eks. Churchill og Lloyd George, er netop holdt i Underhuset. Med til historien hører også, at Storbritannien i nyere tid har "turdet" afholde folkeafstemninger om meget afgørende forhold. F.eks. afstemnin-

Nødvendigt Forums HJEMMESIDE

Besøg os på www.nodvendigt-forum.dk

gen i Nordirland i 1973 om tilhørsforholdet til enten Storbritannien eller Irland og i 2014 om Skotlands uafhængighed. Og selv om disse afstemninger blev problematiserede af især taberne – ganske som Brexit – så blev de alle efterlevet. Det er i nogen grad en britisk specialitet.

PROBLEMER EFTER BREXIT

Internt i Storbritannien er det bl.a. den såkaldte ”**Nordirland-protokol**”, der har skabt debat og problemer. Denne aftale med EU om Nordirland er indgået for at sikre, at grænsen mellem Nordirland og Irland kan forblive åben og ukontrolleret – hvilket er et krav iht. fredsftalen efter urolighederne i Nordirland (den såkaldte Good Friday Agreement). En åben grænse betyder også fri varetransport over grænsen. Da EU er en toldunion og Irland er indenfor EU’s toldgrænse, så er det aftalt, at Nordirland stadig er med i EU’s toldunion og dermed underkastet diverse EU-regler. Det betyder, at der er indført en intern kontrol indenfor Storbritannien, nemlig mellem Nordirland og resten af landet. Især pro-britiske kredse i Nordirland er utilfredse med det. Aftalens artikel 18 giver det nordirske parlament Stormont ret til – efter 31. dec. 2024 – at suspendere hovedparten af aftalen, hvilket ikke er særligt kendt i Danmark, hvor medierne hovedsageligt har fremstillet de britiske ønsker om at ændre eller ophæve aftalen som folkeretsstridige. Imidlertid er sagen måske på vej til at blive løst, idet Storbritannien og EU i februar 2023 har indgået en rammeaftale om at modificere protokollen. Måske for at undgå brug af artikel 18.

Desuden er det internt i Storbritannien naturligvis en løbende debat om Brexit er en ”succes” eller en ”fia-

sko”. Dette kan vurderes på mange parametre, der ikke er umiddelbart sammenlignelige. F.eks. national suverænitet og frihed, økonomi og sikkert også følelser. Og alt sammen naturligt nok påvirket af den enkeltes grundlæggende holdning til sagen. Alt i alt peger de nyeste opinionsmålinger i Storbritannien på, at et flertal mener, at det var forkert at forlade EU. Hvis der spørges, om der skal afholdes en ny folkeafstemning, er der ca. 26 %, der mener, at det skal der her og nu og 46 % der mener, at det bør ske indenfor de næste 10 år. I Danmark har vi især fokuseret på de bureaukratiske problemer og indskrænkninger i forhold til varehandel og fri bevægelighed for personer. Og på fiskeriets problemer, da op mod halvdelen af dansk fiskeri finder sted i britisk farvand. Også her naturligvis påvirket af den enkeltes indstilling til sagen, som i Danmark overvejende er, at Brexit er en forkert beslutning.

Mange mener, at også den økonomiske udvikling i Storbritannien understøtter dette synspunkt. Det problematiseres nedenfor i afsnittet om økonomi.

SUCCEs ELLER FIASKO?

Jeg skal ikke prøve at analysere de mere ”umålelige” fordele og ulemper ved Brexit – set fra begge sider og på både lang og kort sigt. F.eks. fordele ved national selvstændighed contra medlemskab af en union. Og om det er ønskeligt, at Europa integreres og regler og normer harmoniseres eller at vi er bedst tjent med, at der er grænser, både fysiske og af anden art, indenfor hvilke vi lader hinanden i fred. Og hvad der dybest set fremmer fred, samarbejde, velstand og tilfredshed med forholdene.

Alt dette betyder jo, at der er mange – for ikke at sige de fleste – der ikke lader penge være det eneste afgørende.

» Men penge betyder omvendt også meget. Og det kan måles. Så det forsøges nedenfor.

ØKONOMI OG HANDEL – HVORDAN FORHOLDER DET SIG FAKTUELT?

Det er vanskeligt at isolere de to største økonomiske faktorer individuelle indvirkning på forholdene: Brexit og Covid-epidemien. Men da begge faktorer har påvirket såvel Storbritannien som EU, vil en samlet betragtning, hvor vi alene kigger på de faktiske tal og undlader at foretage denne umulige skelnen, give nogenlunde god mening.

Vi kigger først på **bruttonationalproduktet, målt pr. indbygger** ¹⁾

De senest tilgængelige tal er for 2022.

Storbritanniens BNP pr. indbygger var 47.232 \$

Til sammenligning er gennemsnittet i EU 33.926 \$ pr. indbygger

Dog ligger 5 af EU's 27 medlemslande over Storbritannien i bruttonationalprodukt pr. indbygger, nemlig Holland, Sverige, Danmark, der ligger i niveauet 50-60 tusind \$. Og så Irland og Luxembourg, der ligger i en liga helt for sig selv på omkring 100 tusind

\$ pr. indbygger; hvilket vistnok til dels kan tilskrives, at disse fungerer som en slags skattely.

Alle øvrige EU-lande ligger under Storbritannien, f.eks. Tyskland 43.032 \$, Frankrig 38.914 \$ og altså også resten: Bulgarien, Rumænien, Kroatien, Polen, Ungarn, Letland, Slovakiet, Grækenland, Litauen, Portugal, Tjekkiet, Estland, Slovenien, Cypern, Spanien, Malta, Italien, Frankrig, Belgien og Tyskland.

Så ser vi på **Danmarks eksport til Storbritannien for varer og tjenester før og efter Brexit** ²⁾

Det seneste hele år før afstemningen var 2015. Danmarks eksport var ca. 77 mia. kr. og importen var ca. 68 mia. kr.

Og endelig, i 2021, da den Brexit var implementeret og situationen overskuelig, var eksporten på ca. 89 mia. kr. og importen ca. 61 mia. kr. Samhandlen ser således ud til at ligge nogenlunde på samme niveau før og efter Brexit.

Storbritannien er i øvrigt et af Danmarks største eksportmarkeder, i 2020 nr. 4.

Og til sidst kaster vi et blik på de seneste tal for **Danmarks samlede eksport af varer og tjenester til**

lande indenfor EU og udenfor EU.

Dette forhold er nemlig markant anderledes end før Brexit.

Hvis vi tager de otte største eksportlande i 2022, så ligger de 4 udenfor EU, nemlig USA (der nu er Danmarks største eksportmarked), Kina, Storbritannien og Norge og eksporten hertil er i alt ca. 605 mia. kr. De fire største eksportlande indenfor EU er Tyskland, Sverige, Nederlandene og Frankrig, og her udgør eksporten ca. 572 mia. kr. ³⁾

I øvrigt går 48 % af dansk eksport (2020) ud af EU.

Så alt i alt ligger vores eksportinteresser efter Brexit lige så meget udenfor EU som indenfor EU.

Med hensyn til import er det anderledes: ca. 69 % af importen er fra EU-lande og kun 31 % udenfor EU. Denne forskel kan sandsynligvis til dels henføres til, at der ofte er importtold forbundet med import fra ikke-EU-lande. Som det beskrives på Folketingets EU-oplysnings hjemmeside: **"EU's toldunion kan siges at beskytte EU's indre marked"**. Eller – sagt på en anden måde – kun lande udenfor EU (som f.eks. Storbritannien) kan undgå EU's toldhandelshindringer ved import fra f.eks. USA; Canada, Australien og Fjernøsten.

1) Kilde: <https://da.tradingeconomics.com/country-list/gdp-per-capita?continent=europe>

2) Kilde: Danmarks Statistik: <https://www.dst.dk/da/Statistik/temaer/brexit>

3) Kilde: Virksomhedsguiden: <https://virksomhedsguiden.dk/content/ydelser/modtagerlande-for-dansk-eksport/97d21f1c-149e-440b-a809-0dc02d94ff46/>

Fædrelandenes Europa eller Europæisk Union

EU er værd at gøre modstand mod

Af Sven Skovmand,

tidligere EU-parlamentsmedlem og folketingsmedlem (Radikale Venstre)

Da Danmark i 1972 skulle stemme om medlemskab af det, der i dag kaldes EU, var der ingen grænser for, hvad det ville give os af økonomiske fordele. Og samtidig sagde man, at et nej ville føre til en katastrofe. Derfor blev der et stort flertal for at stemme ja.

Men nu ser det helt anderledes ud. Vi betaler allerede i dag langt mere til EU, end vi modtager. Ifølge EU-Kommissionen betalte vi i 2019 20,4 milliarder kroner til EU og modtog kun 11,2 milliarder kroner, hvoraf endda halvdelen gik direkte til danske landbrug.

Allerede i dag koster det os altså mindst 9 milliarder kroner at være medlem, og i virkeligheden er udgiften langt større. Vi er nemlig forpligtet til at betale told af de varer, som vi køber fra lande, som ikke er med i EU. Og køber vi de samme varer i EU, slipper vi nok for denne told, men må regne med at betale en højere pris, fordi producenterne i EU naturligvis udnytter, at de er beskyttet mod konkurrence.

Hvis vi for eksempel køber cykler, må vi regne med, at de vil være 15 procent dyrere, end de ville have været, hvis Danmark stod uden for EU.

KAMPEN MOD UNIONEN

Det afgørende er imidlertid ikke, hvad EU koster. Det er, hvad EU betyder for Danmark politisk. Og her vandt vi en vigtig sejr, da vi i 2000 sagde nej

til indførelsen af Euroen og dermed til udbygningen af EU til en egentlig stat. Og sejren mod indførelsen af EU's retspolitik viser, at danskerne slet ikke har noget ønske om, at EU skal bestemme alt.

Men de danske politikere opfører sig alligevel gang på gang, som om vi i et og alt skal rette os efter EU. Se bare på fiskeriet. Der er langt færre fisk i de danske farvande, end der var før i tiden. Og en væsentlig årsag er, at hollandske fiskere bruger bundtrawl, der flænses havbunden op. Det burde vi for længst have forbudt, men et forbud vil stride mod EU's regler, og dem har de danske politikere ikke turdet udfordre.

Politikerne har heller ikke gjort noget for at bekæmpe EU's regler om licitation, der virker yderst uheldigt.

EU kræver, at alle offentlige opgaver på over 100.000 kroner skal sendes på licitation i samtlige EU-lande. Og når beslutningen træffes, skal man normalt sige ja til det laveste tilbud, skønt man ikke kan være sikker på, at det pågældende firma kender forholdene i Danmark lige så godt som de firmaer, man normalt vil handle med. Det var nok den væsentligste grund til, at DSB kom så galt afsted med IC4-togene.

HJÆLP MED UNDERSKRIFTER

I kampen mod EU har Folkebevægelsen mod EU spillet en helt afgørende rolle. Derfor var det uheldigt, at bevægelsen mistede sit mandat i EU-Parlamentet ved det sidste EU-valg. Og ved næste valg kan vi kun stille op, hvis vi skaffer et stort antal underskrifter,

Dette krav må og skal vi kunne opfylde. Derfor vil jeg opfordre alle læsere til at sende deres e-adresse til mig, så jeg kan få Folkebevægelsen til at sende de nødvendige papirer til jer. Og send endelig e-adresserne på 5-10 af jeres familie og venner, som vil være villige til at støtte bevægelsens opstilling. Demokratiet vil lide et stort tab, hvis folk ikke kan markere deres modstand ved det næste EU-valg.

**STØT
KAMPEN
FOR AT
FRIGØRE
DANMARK
FRA UNIONEN**

– BLIV MEDLEM AF

**NØDVENDIGT
FORUM**

Det liberale demokrati er ikke særligt demokratisk

Af Anders Vistisen,

medlem af EU-parlamentet for Dansk Folkeparti.

I Danmark hylder vi demokratiet på tværs af hele det politiske spektrum. Alligevel er folkestyret under voldsomt pres i vores liberaldemokratiske tidsæra, hvor beslutninger i stigende grad træffes af ikke-valgte dommere og bureaukrater i overstatslige internationale institutioner.

Siden et flertal af danskerne stemte ja til EF i 1972, har Unionen gradvist tiltusket sig mere af medlemslandenes lovgivningskompetence, altid under dække af misvisende paroler om "internationalt samarbejde" og ledsaget af løgnagtige forsikringer om, at Unionen var "stendød" i udviklingsfasen, og at EU aldrig ville blande sig i anliggender, som mest naturligt tilkom nationalstaterne selv at beslutte.

Men hvad danskerne stemte ja til i 1972 - et økonomisk samarbejde baseret på frivillighed og respekt for hinandens særegne kulturer og normer - har i dag udviklet sig til en kolossal politisk union, der blander sig i alt mellem himmel og jord.

I dag er vi nået i et punkt i EU's bestræbelser på at etablere en egentlig føderal union, hvor EU i vid udstrækning bestemmer dansk velfærds politik, arbejdsmarkedspolitik, familiepolitik, mv. Områder, som vi selv både kan og bør bestemme uden indblanding fra internationale bureaukrater og dommere, eksempelvis hvordan

mødre og fædre internt fordeler barslen i familien - endnu et område, som EU i dag lovgiver om. EU blander sig i (stort set) alt, og hvor EU blander sig, bliver demokratiet enten indskrænket eller helt tilsidesat.

Dermed fratages vores folkevalgte politikere muligheden for at lovgive i overensstemmelse med det demokratiske mandat, folket har afgivet. På mange (og et stadig stigende antal) områder er det ikke politikere, men internationale bureaukrater og dom-

og farlige udlændinge ofte annulleret, fordi dommerne i Strasbourg mener, at det vil være i strid med deres fortolkning af udlændingenes "menneskeret til privat- og familieliv" osv., hvis vi udviser de pågældende udlændinge. På den måde har menneskerettighedsdommerne gang på gang holdt hånden over groft kriminelle udlændinge såsom medlemmer af den storkriminelle Levakovic-familie og forhindret os i at udvise dem.

Der er ingen national og demokratisk opbakning til, at disse groft kriminelle og formørkede udlændinge, som gør stor skade på Danmark og udsætter danskere for modbydelige forbrydelser, skal blive i Danmark. Selvfølgelig bør de udvises. Det strider mod vores retfærdighedssans, og gør skade på Danmark, at de forbliver her. Men det er underordnet i den liberaldemokratiske tidsæra, hvor beslutningerne ikke træffes demokratisk af folkevalgte, men i stedet overlades til internationale dommere.

Det kan virke besynderligt, at dette udemokratiske morads af overstatslige domstole og internationale bureaukrater får lov til at regere på en lang række områder i stedet for faktisk valgte politikere, henset til demokratiets uomtvistelige opbakning i folket. Når politikere, bureaukrater og domstole over en bred kam alligevel støtter de institutioner, som underminerer folkestyret - EU og menneskerettighedsregimet - skyldes det i høj grad, at disse mennesker ikke ønsker et egentligt folkestyre. De vil hellere regeres af en international elite, som

**I sidste ende vil
demokratiet
- det rigtige
demokrati - sejre**

mere, som bestemmer lovgivningen. Også menneskerettighedsdomstolen udhuler og undergraver det danske folkestyre. I dag bliver store dele af Danmarks lovgivning determineret af en lille håndfuld dommere i Strasbourg, som anvender en gammel erklæring proppet med floromvundne vendinger - den såkaldte menneskerettighedskonvention - til at ændre lovgivningen i Europas stater på helt centrale områder.

Eksempelvis bliver Danmarks afgørelser om at udvise groft kriminelle

træffer de ifølge dem korrekte beslutninger, end et folkestyre, der træffer reaktionære beslutninger og lytter til folkets bekymringer.

Dertil kommer, at mange ikke er bevidste om, hvor udemokratisk EU og menneskerettighedssystemet i virkeligheden er, grundet den massive propaganda, danskerne dagligt får serveret af progressive medier, som elsker alt der er internationalt og mo-

derne. Derfor er der ikke (endnu) den folkelige modstand mod det internationale morads af magtbegærlige bureaukrater, som er nødvendig for et endeligt opgør med EU og menneskerettighedsdomstolens undertrykkelse af dansk selvbestemmelse.

Men jeg er fortrøstningsfuld, at det kommer. Det er et spørgsmål om tid før danskerne indser, hvor udemokratisk vores samfundet reelt er blevet.

Kendsgerningerne bliver med tiden kun tydeligere, i takt med at EU arbejder videre på deres drøm om at etablere et Europas Forenede Stater. Det er en stor opgave, men som bekendt kan intet tyranni vare for evigt. I sidste ende vil demokratiet - det rigtige demokrati - sejre.

**Nødvendigt Forums
HJEMMESIDE**

Besøg os på
www.nodvendigt-forum.dk

EU og ULVE

I JydskeVestkysten skrev Anni Matthiesen er MF for Venstre for nyligt i et læserbrev under overskriften "Penge på finansloven og en advarsel fra EU" bl.a. at "Det dur ikke, at man som borger er nervøs for at gå en tur i skove eller stille barnevognen i indkørslen." Anni Matthiesen er derfor "..glad for, at der nu på finansloven ...afsæt-

tes 20,2 mio. kroner til initiativer på ulveområdet." Pengene skal bl.a. anvendes til "ulvesikring" Desuden glæder Anni Matthiesen sig over "..at man nu også i EU ser på sagen." Formanden for EU-kommissionen Ursula Von der Leyden har endda været ud at give en advarsel "..der indikerer, at ulven er en reel fare for

husdyr – og måske også for mennesker." Derfor vil EU gennemgå ulvens status i EU.

Dette har fået **Niels Holger Hansen, medlem af Nødvendigt Forums styrelse** til at skrive følgende i JydskeVestkysten, som vi her gengiver:

Det er spild af penge

Man tror ikke sine egne øjne, når man læser Anni Matthiesens læserbrev, at vi nu skal bruge 20 millioner kroner for at bevare ulvene i Danmark. Jeg troede, at vi var enige om noget andet.

Hvem skal sætte alle de hegn op? Hvem skal holde dem i orden? Hvem er det der sidder og regerer Danmark i en vanvittig retning?

Som en ekstra tragikomisk forslag kommer der så en advarsel fra EU kommissionens formand, at vi skal vogte os for ulven. Det har vi vidst længe.

Vort forhold til EU er som et lille barn, der ingen rettigheder har.

Hvor længe skal det blive ved?

NØDVENDIGT FORUMS LANDSMØDE

Askov Højskole,
Maltvej 1, Askov, 6600 Vejen

Søndag den 5. november 2023
kl. 13 - ca. 16.30

PROGRAM:

Mødet foregår i Schrøders stue (gå til højre ved indgangen og gennem spisesalen)

Velkomst og indledning v/Christian Munch

Der arbejdes på spørgsmålet om en foredragsholder
– det forbliver således en overraskelse for deltagerne.

Dagsorden for den ordinære generalforsamling.

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Beretning v/Christian Munch
4. Fremlæggelse af regnskab og budget til godkendelse
5. Valg af styrelsesmedlemmer og suppleanter.
Af de nuværende 7 styrelsesmedlemmer er følgende 3 på valg:
 - Lars Paludan
 - Lona Friborg
 - Thorkil Sohn

Forslag til kandidater til styrelsen skal indsendes senest 1 uge før Landsmødet til kasserer Lona Friborg, mail: lona.friborg@gmail.com eller tlf. 7566 7383.

Da vedtægterne tillader op til 15 bestyrelsesmedlemmer, er der plads til flere.

6. Valg af revisor
7. Eventuelt

Der slutes med fælles kaffebord – pris kr. 50,00

*Med venlig hilsen
Nødvendigt Forum.*

Vedtægter for Nødvendigt Forum

§ 1.

Nødvendigt Forum har som formål:
- på folkestyrets grundlag gennem oplysning at hævde Danmarks selvstændighed som frit og folkestyret land, der samarbejder mellemfolkeligt og mellemstatsligt med andre europæiske lande og med lande uden for Europa i sager af fælles betydning.

- Nødvendigt Forum arbejder for, at Den Europæiske Union opløses og erstattes af et ikke centralstyret samarbejde mellem Europas lande.

§ 2.

Nødvendigt Forum virker ved udgivelse af bladet af samme navn, gennem studiekredse og oplysnings- og debatmøder, og gennem samarbejde med andre foreninger og bevægelser.

§ 3.

Enkeltpersoner, der kan tilslutte sig bevægelsens formål, kan optages som medlemmer. Kontingentet fastsættes af landsmødet.

§ 4.

Bevægelsens højeste myndighed er det årlige landsmøde, som indkaldes med et varsel På mindst 4 uger.

§ 5.

Bevægelsen ledes af en bestyrelse på indtil 15 personer, hvoraf halvdelen er på valg hvert år.

Landsmødet skal godkende vedtægter, regnskab og budget.

Der vælges 2 revisorer og 1 revisor-suppleant for 2 år ad gangen.

§ 6.

Beslutninger på landsmødet træffes ved simpelt stemmeflertal. Stemmeret og ret til at blive valgt til styrelsen har ethvert medlem, der har betalt kontingent.

§ 7.

Vedtægterne kan kun ændres med 2/3 deles flertal af de stemmeberettigede på 2 hinanden følgende landsmøder med mindst 5 måneders mellemrum.

§ 8.

Forslag til vedtægtsændringer, der ønskes behandlet På landsmødet skal være styrelsen skriftligt i hænde senest 4 uger før landsmødet. Forslag til valg af kandidater skal være styrelsen skriftligt i hænde senest 1 uge før landsmødet.

§ 9.

Styrelsen nedsætter efter behov arbejdsudvalg af styrelsen eller af medlemmer uden for den. Udvalgene og deres sammensætning offentliggøres i bladet.

§ 10.

En kasserer varetager bevægelsens økonomi, og der aflægges et årligt regnskab. Regnskabet følger kalenderåret. Regnskabet offentliggøres. Kassereren og et styrelsesmedlem kan tegne foreningen i alle økonomiske forhold.

§ 11.

I tilfælde af opløsning, skal evt. økonomiske midler gå til oplysningsarbejde, der er i overensstemmelse med bevægelsens formål. Opløsning af bevægelsen kan kun finde sted efter bestemmelserne i § 7.

November 2022